

Seniorátní vánoční dopis 2024

NAPŘIMTE SE A ZVEDNĚTE HLAVY, NEBOŤ VAŠE VYKOUPENÍ JE BLÍZKO. Lukáš 21,28b v kontextu celé kapitoly.

Sestry a bratři, milí přátelé v západočeském seniorátu,

Ježíšovo slovo je pro nás povzbuzením. NADĚJE je odvaha vstoupit do zóny Hospodinovy a Kristovy budoucnosti, jak to kdysi výstižně vyjádřil starozákoník Milan Balabán.

My teď všichni žijeme plni obav z budoucnosti. Nemusíme ani vypočítávat důvody, proč se tak děje, ty jsou zjevné.

Advent a Vánoce jsou však vzácným pramenem NADĚJE, který potřebujeme pumpovat do tohoto světa znovu a znovu. Nejsme tu kvůli sobě, abychom za každou cenu zachovávali svůj církevní provoz, ale jako svědectví tomuto světu. Bez tohoto vyzařování ven bychom se podobali oné neplodné vinici, jak o ni mluví prorok Izajáš ve své 5. kapitole. Ale když se vnitřně propojíme s Kristem jako ratolesti s kmenem (Jan 15), tak se vše mění. Nejde o naši holou existenci a nějaké přežití, ale spíše o to, co po sobě zanecháme. Bez nadměrných obav z toho, co přijde. Jak to vyjadřuje jedna definice odvahy:

*Podzim - co má být,
řekla růže, drkotajíc zoubky.
Zvadnu, umřu,
ale
voněla jsem.*

Nejsem si jist, jestli má význam pokračovat v seniorátních listech, neboť zpětnou vazbu jsem dostával za poslední dva roky minimální. Snad takové dopisy mají smysl jen ve zcela výjimečných případech. Měl jsem jen potřebu nás takto propojovat, neboť není mnoho příležitostí během roku, kdy bychom si mohli vyjádřit vzájemnou sounáležitost.

Rád bych proto s předstihem upozornil na tři věci.

Za prvé na administrativu v prvním kvartálu dalšího roku. Na vyřízení evidenčních dotazníků a výkazů hospodaření (elektronicky) a také zaslání zápisů z výročních

sborových shromáždění (elektronicky i poštou). Tam, kde budete volit staršovstvo, upozorněte nás na to (i kvůli následnému slibu staršovstva).

Za druhé Vás prosím o iniciativu v seniorátních záležitostech. Část poradních odborů je neobsazená. Lidí, kteří jsou ochotni se angažovat mimo svůj sbor, je jen malá hrstka, která na to nestačí. Objeví-li se někde ve Vaší dostupnosti avízo na nějakou seniorátní akci, prosím, nepropáskněte ji. Jde o naši společnou věc. Vděčně se ohlížím za posledními dvěma instalacemi (v Západním sboru a v Domažlicích), které byly hojně navštíveny.

Za třetí bych Vás rád znovu zpravil o tom, že v sobotu 7. června se bude konat náš společný česko-německý sborový den (Gemeinde Tag) v Chodově u Karlových Varů. Bude nachystán pro všechny generace, v nabídce by měly být alternativní programy, společné jídlo a společná závěrečná bohoslužba s vysluhováním sv. VP. Mělo by to být i jakési vyvrcholení naší seniorátní práce za uplynulý školní rok. Budeme vděční, když přispějete svými podněty a příspěvky pro zpívání, workshopy, cvičení, hry, chvály...Anebo i něco dobrého přivezete k jídlu. A hlavně, když si na to vyhradíte čas. A budete i tuto seniorátní slavnost předpřipravovat ve svých modlitbách. Děkuji Vám předem.

Sestry a bratři,

tváří v tvář uhrančivé tmě je světlo Vánoc jedinečným symbolem síly NADĚJE. Právě ona v nás rozkřesává to dobré, co v nás je. Zde dva úryvky z Pána prstenů:

„Mezi tříšti mraků nad černou skalní věží vysoko v horách spatřil Sam chvíli probleskovat bílou hvězdu. Její krása ho ranila do srdce, jak vzhlížel ze zavržené země a naděje se mu vrátila. Vždyť jako jasný a chladný paprsek jím projela myšlenka, že Stín je koneckonců věc malá a pomíjivá: že světlo a vznešená krása trvají a Stín na ně nikdy nedosáhne...“

A ještě jednou Návrat krále, tentokrát Faramir: *„Nevím, co se děje. Rozum mi říká, že se stalo veliké zlo a že jsme na konci dnů. Ale mé srdce říká ne; a všechny mé údy jsou lehké a přišla ke mně naděje a radost, kterou žádný rozum nemůže potlačit.“* J. R. R. Tolkien.

Dobro má delší dech než zlo. NADĚJE není lidský konstrukt, ale dar Vánoc. S prosbou, aby se tento vánoční list dostal do rukou naším členům ve sborech a s přáním Boží blízkosti nejen o nastávajících svátcích

Martin T. Zikmund, senior

<https://zapadocesky-seniorat.evangnet.cz/>